صفحه۲| آرش شاه سمندی

خبرسازان

واکنش علما و مراجع تقلید به شهادت حضرت آیت‌الله خامنه‌ای

آیت‌الله مکارم شیرازی: ملت ایران منتظم خون رهبر شهید انقلاب هستند

■ در سایه یک جنگ تمام‌عیار هستیم.
■ ملت ایران و جهان اسلام، منتظم خون رهبر شهید انقلاب هستند.
■ انتقام‌جویی و انقلابی هرگونه توطئه و انتهاب آفرینی دشمنان را در نطفه خفه کنند.

فتوای آیت‌الله نوری همدانی برای گرفتن انتقام خون رهبر انقلاب

■ بر همه مسلمانان فرض است که منتظم خون رهبر شهید خود از عاملان این جنایت باشند.

آیت‌الله سبحانی: دشمن در پی ضربه زدن به ایران عزیز است

■ شهادت رهبر عالیقدر جمهوری اسلامی، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (رضوان‌الله علیه) را به مردم شریف ایران و عموم مسلمانان جهان تسلیت عرض می‌کنم.
■ دشمنان با به شهادت رساندن ایشان و تجارز گسترده نظامی به کشور، در پی ضربه زدن به ایران عزیز هستند.
■ از ملت بزرگ این مرز و بوم انتظار می‌رود در این شرایط حساس و حساس، با حفظ وحدت و انسجام ملی، اجازه ندهند متجاوزان به اهداف شوم خود دست یابند.

آیت‌الله جوادی آملی: وحدت، استقلال و تمامیت ارضی توصیه رهبری بود

■ شهادت رهبر بزرگوار حضرت آیت‌الله خامنه‌ای و شهادت جمعی از فرماندهان ساتحه سنگینی است.
■ رهبری که عمر بر برکتش را در صیانت اسلام، عزت مسلمین و استقلال مملکت صرف کرد؛ توصیه مهم آن رهبر راحل، حفظ وحدت است اسلامی، استقلال مملکت و تمامیت ارضی بود.

پیام تسلیت آیت‌الله امجد به مناسبت شهادت رهبر معظم انقلاب

■ این شهادت و گوارایش باد!
■ آن بحر الحقیقة متفجرون
■ وسیعلم الذین ظلموا أی منقلب ینقلبون

آیت‌الله شبیری زنجانی: رهبر معظم انقلاب شاگرد برجسته مکتب انقلاب بود

■ آیت‌الله سیدموسی شبیری‌زنجانی از مراجع تقلید در پیامی به مناسبت شهادت رهبر فرزانه انقلاب، گفت:
آن بزرگوار به عنوان شاگرد برجسته و تربیت‌شده مکتب بنیانگذار انقلاب، با اعتقاد به مسیر و عدم تردید در مواجهه با مشکلات، عمر گرانقدر خویش را با صلابت و اراده قوی و از جان‌گذشتگی و با عزت و اقتدار و برکاری مثال‌زدنی، در این راه گذاشت.
■ آن مجاهد خدمات ارزنده‌ای انجام داد که آن شاء‌الله ذخیره آخرت ایشان باشد. اکنون دشمن خبیث که دست بلیدش به خون زنان و کودکان و بی‌گناهان، بارها آلوده شده است، در حال تجاوز و حشیانه به میهن اسلامی و به خاک و خون کشیدن افراد بی‌گناه است.

پیام تسلیت و تاثر در پی شهادت مقام معظم رهبری

■ اینک در سوگ بزرگ‌ترین نشستی‌ایم که تاکنون در تاریخ ایران ماندگار است.
■ عمر با برکتش با انتصاب دهایش پایان یافت.
■ شهادت امام خامنه‌ای (ره) توسط شقی‌ترین موجودات روی زمین برگ زرینی است در کارنامه جدترین دهه مجاهدت آن عالم ربانی.

تسلیت سران قوا و مقامات کشوری و لشکری در پی شهادت امام امت

■ در پی شهادت رهبر معظم انقلاب، حضرت آیت‌الله‌العظمی امام خامنه‌ای، مقامات و نهادهای لشکری و کشوری طی پیانیه‌های این ضایعه بزرگ را به مردم تسلیت گفتند و به دشمنان و عده انتقام سخت دادند.

قالیباف: چنان ضربات هولناکی بزنیم که خود تان به التماس بیفتید

■ امام شهید انقلاب بعد از امام کبیر انقلاب، دومین معظم قرن جدید بود.
■ کسی تصور این حجم گسترده از عملیات موفق به تمام مراکز آمریکایی‌ها و رژیم صهیونیستی را نداشت.
■ این حملات همه کارشناسان نظامی را در حیرت فرو برده است. به گونه‌ای که تا این لحظه، بدون دردای وقفه ادامه دارد و ادامه خواهد داشت.
■ ما خود را برای این لحظات آماده کردیم و برای همه سناریوها برنامه‌ریزی کردیم.
■ حتی برای زمان بعد از شهادت امام خامنه‌ای عزیز نیز برنامه‌ریزی شده است.
■ نیروهای دفاعی ما فقط بخشی از توان خود را به‌کار گرفته‌اند.
■ ما به‌حساب آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها خواهیم رسید.
■ با روی خط قرمز ما گذاشته‌اید و باید هزینه آن را هم بدهید.
■ به پشتوانه ده‌ها میلیون نفر از مردم جنان ضربات هولناکی به شما بزنیم که خودتان به التماس کردن بیفتید.

ازهای: استمرار راه امام شهیدمان ضروری است

■ هنوز آذان تمام نشده بود که صدای قرآن از بلندگوی مسجدها بلند شد؛ نه فقط برای نماز، که برای اعلام عزایی ناگهانی. در محله میثم، یکی از خانه‌ها، چراغ‌های شبستان مسجد قدیمی محل را روشن کرد و با پخش صدای آذان به شکل خود خبر شهادت را منتشر کرد. نجمه از ساکنان قدیمی این محل است و بعد از شرح تصویر لحظات اولیه اعلام خبر رسمی شهادت می‌گوید: «همان لحظه‌ای که خبر را شنیدیم، رفتیم مسجد. در را باز کرد. دیدم که خادم مسجد چراغ شبستان‌ها را روشن کرده و صدای قرآن پود که همه جا پخش می‌شد.» آنطور که نجمه روایت کرد، کوچه‌ها که کم‌جان گرفتند. بعضی همسایه‌ها می‌آنکه فرصت تعویض لباس داشته باشند، از در بیرون آمدند و جلوی مسجد ایستادند. زن مسنی که هر روز برای نماز صبح می‌آمد، همان دم در نشست و تسبیح در دست گرفت. اشک می‌ریخت و زیر لب صلوات می‌فرستاد. از مسجد برجی مسکونی که نزدیکی مسجد هم بود، صدای گریه و فریاد ساکنان بلند شده بود.

صفحه۲| بهروز قلی پور

نقد خبر

پیام تلویزیونی رئیس جمهور

پزشکیان: شورای موقت رهبری کار خود را آغاز کرد

مسعود پزشکیان، رئیس جمهور در پیامی تلویزیونی، ضمن تسلیت شهادت رهبر معظم انقلاب، به نکات مهمی اشاره کرد که مهم‌ترین محورهای آن را در ادامه می‌خوانید. شورای موقت رهبری کار خود را از روز یکشنبه آغاز کرده است. این شورا با قدرت مسیر رهبر شهید انقلاب اسلامی را ادامه می‌دهد. مردم با حضور در مساجد و خیابان‌ها نقشه‌های شوم دشمن را نقش بر آب می‌کنند. نیروهای مسلح ایران با قدرت به درهم کوبیدن پایگاه‌های دشمنان ادامه می‌دهند و آنها را ناامید خواهند کرد. آمریکا و اسرائیل باید بدانند به‌جز سرافکندگی ارمغانی برای آنان نیست. دعا کنید خداوند ما را شرمنده همه عزیزان کشور نکند تا رهوران درستکار برای مسیر حق و عدالت باشیم. شهادت رهبر معظم انقلاب که شهادتی بعد از سال‌های طولانی مجاهدت، تلاش، فداکاری، بیداری و جنگ با ستمکاران است را تسلیت می‌گویم.

شهادت رهبر معظم انقلاب، سرخط رسانه‌های جهان

شهادت مظلومانه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر فقید و معظم انقلاب از سوی متجاوزان صهیونی و آمریکایی بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشته و این خبر در بخش‌های مختلف خبری رسانه‌های گوناگون بین‌المللی منتشر شده است.
روزنامه گاردین: در پی شهادت رهبر ایران، ۴۰ روز عزای عمومی و ۷ روز تعطیل اعلام شده است.
آسوشیتدپرس: حملات آمریکا و اسرائیل علیه ایران و شهادت رهبر این کشور فصل جدیدی در مداخله آمریکا در ایران گشود.
خبرگزاری فرانسه: رهبر انقلاب اسلامی ایران «دشمن قسم‌خورده غرب» بود.
خبرگزاری چینی شینهوا: با شهادت آیت‌الله خامنه‌ای، دولت ایران ۴۰ روز عزای عمومی اعلام کرد.
رویترز: حکومت ۳۶ ساله آیت‌الله خامنه‌ای، ایران را به یک نیروی قدرتمند ضدامریکایی تبدیل کرد.
خبرگزاری روسی تاس: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی وعده داد که انتقام شهادت رهبر ایران را بگیرد.
شبکه فرانس ۲۴: سپاه پاسداران ایران وعده داد «سهمگین‌ترین عملیات تهاجمی تاریخ» را علیه پایگاه‌های آمریکا و اسرائیل انجام دهد.
خبرگزاری آناتولی ترکیه: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای صبح شنبه در دفتر خود به شهادت رسید و این آغاز «قیامی بزرگ علیه مستکبران جهان» خواهد بود.
الجزیره انگلیسی به نقل از «هارلان اولمان» مشاور اندیشکده شورای آتلانتیک در واشنگتن دی‌سی: آمریکا با به شهادت رساندن آیت‌الله خامنه‌ای «اشتباه بزرگی» مرتکب شد.
شبکه روسی راشاتودی: مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور ایران گفته است که این جنایت بزرگ هرگز بی‌جواب نخواهد ماند و برگ تازه‌ای از تاریخ جهان اسلام و تشیع را رقم خواهد زد.
ایندیا تودی: ایرانیان وعده پاسخ سخت به متجاوزان علیه رهبر انقلاب اسلامی را دادند و انتظار پاسخ نظامی گسترده ایران پس از شهادت آیت‌الله خامنه‌ای می‌رود.
روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز: با آغاز عملیات نظامی علیه ایران، نگرانی‌ها درباره آینده تحولات افزایش یافته است. هرچند این حمله به جان باختن رهبر ایران انجامیده، اما پرسش اصلی درباره پیامدهای بعدی و چشم‌انداز ثبات منطقه همچنان بی‌پاسخ مانده است.

علی لاریجانی: خاک آمریکا را هدف قرار می‌دهیم نه سرزمین کشورهای منطقه

علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران پس از شهادت رهبر معظم انقلاب در حساب کاربری خود نوشت: آمریکا و رژیم صهیونیستی، قلب ملت ایران را سوزاندند، قلبمان را می‌سوزانیم. دیروز، موشک‌های ایران به سمت آمریکا و اسرائیل شلیک شد و درد آور بود. امروز دردناک‌تر شلیک خواهند شد. به کشورهای منطقه: ما قصد عرض به شما را نداریم اما وقتی که از پایگاه‌های کشور شما علیه ما استفاده می‌شود و آمریکا با همین نیروهایش در منطقه عملیات می‌کند، ما آنها را مورد هدف قرار می‌دهیم. ایمن پایگاه‌ها خاک این کشورها نیست، خاک آمریکاست.

۴فرمانده شهید حضرت آقا

در پی حملات دهمنشانه رژیم صهیونیستی و آمریکا به خاک کشورمان، ۴تن از فرماندهان عالیرتبه ایران به شهادت رسیدند. امیر سپهبد سعید عبدالرحیم موسوی، فرمانده ستاد کل نیروهای مسلح، سردار سپهبد محمد باگیپور، فرمانده کل سپاه پاسداران، امیر سرلشکر عزیز نصیرزاده، وزیر دفاع و پشتیبانی، امیر دریاسالار علی شمخانی، دبیر شورای دفاع، از جمله شهدای جنگ اخیر با دشمن آمریکایی-صهیونی در روز اول جنگ هستند.

علیرضا داوودنژاد: شهید خطرناک‌تر از قهرمان است

علیرضا داوودنژاد، کارگردان، نویسنده، تهیه‌کننده و بازیگر سینما در واکنش به شهادت رهبر معظم انقلاب، به‌دلیل رویدادی آشکار و تاریخی نمی‌توان در پگاه بودن رهبر فقید ایران تردید کرد. ترور هیچ شخصیتی در جهان معاصر نمی‌توانست به موشک‌باران اسرائیل و پایگاه‌های نظامی و امنیتی آمریکا در غرب آسیا منجر نشود. اینک حقیقت پیش چشم همه جهان آشکار می‌شود: «شهید خطرناک‌تر از قهرمان است».

شهید امام خامنه‌ای: ملت ایران اتحاد ملی را باید حفظ کنند

فرمان آخر: اتحاد ملی

شهادت او آغازگر خیزشی عظیم در مبارزه با ستمگران عالم خواهد بود

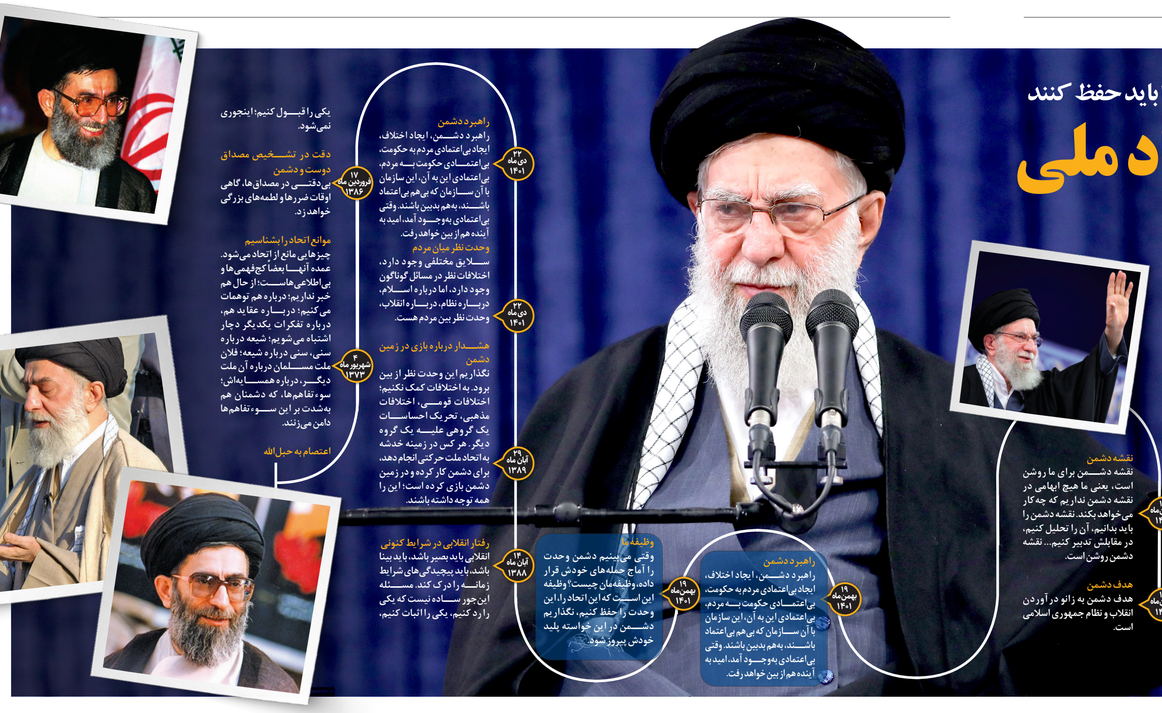

۲۸ بهمن ماه ۱۴۰۴

این پیروزی را باید حفظ کرد

آنچه پیش آمد، شکست دشمن و پیروزی ملت ایران بود؛ این، معلوم و مسخص است. بعد هم که آن راهپیمایی عجیب بیست‌ودوم دی و دید هم بیست‌ودوم بهمن که واقعاً آیت الهی بود این حرکت عظیم و متراکم مردم، می‌خواهم بگویم ملت ایران که توانسته از بدخواهی دشمن و نوطئه دشمن این جور بیرون بیاید، این پیروزی را باید حفظ کند که آن هم یا آمادگی است، یا هوشیاری است، یا اتحاد ملی است.

۲۷ دی ماه ۱۴۰۴

دفاع از ایران در کنار یکدیگر

در دفاع از نظام اسلامی، در دفاع از کشور ایران، ایران عزیز، همه با هم باشند. در کنار هم باشند.

۲۷ دی ماه ۱۴۰۴

با هم یکی باشید

وحدت میان مردم حفظ شود؛ دعواهای جناحی و سیاسی و خطی و... بین مردم رواج پیدا نکند، با هم یکی باشید.

۲ شهریور ماه ۱۴۰۴

خط تبلیغی دشمن

عده‌ای می‌خواهند این جور وانمود کنند که آن اتحادی که در ابتدای جنگ ۱۲روزه و این مدت پیدا شد، مال همان روزها بود؛ چند روز که بگذرد، به تدریج ضعیف می‌شود، اختلاف به‌وجود می‌آید، اختلاف نظرها غلبه پیدا می‌کند و این اتحاد از بین خواهد رفت؛ مردم ایران منفرق می‌شوند و می‌توان از گسل‌های قومی استفاده کرد و از اختلاف‌های سیاسی استفاده کرد و مردم ایران را به جان هم انداخت و اغتشاش و شورش درست کرد! این را دارند تبلیغ می‌کنند.»

۲ شهریور ماه ۱۴۰۴

حفاظت از اتحاد مقدس

امروز مردم متحدند. اختلاف سلیقه هست، اختلاف سلیقه سیاسی، اجتماعی وجود دارد؛ لکن در دفاع از نظام، دفاع از کشور، ایستادگی در مقابل دشمن، مردم امروز متحدند. این اتحاد به ضرر آنهاست. این اتحاد مانع تجاوز و تعرض آنهاست؛ این رامی‌خواهند از بین ببرند... اهل بیان، اهل قلم، آنهایی که حرف می‌زنند، آنهایی که می‌نویسند، آنهایی که تحقیق می‌کنند، آنهایی که تویت می‌زنند، بفهمند که کار می‌کنند. این «اتحاد مقدس»، این اجتماع عظیم، این سیر بولادین از دل‌های مردم و اراده‌های مردم نباید خدشه‌دار شود. امروز بحمدالله اتحاد وجود دارد. این اتحاد را مردم حفظ کنند.

۳ مرداد ماه ۱۴۰۳

یک توصیه قطعی

اتحاد بین ملت و دولت، بین آحاد مسئولان نظام، بین نیروهای مسلح و مردم، بین آحاد مردم، جزئی است که بایستی با همه وجود حفظ شود؛ این توصیه قطعی من است. از علائم و قرائن این جور احساس می‌کنم که امروز بیشترین تلاش دشمن برای این است که این هم‌صدایی را، این یک‌صدایی را، این همدلی را، این همکاری را خدشه‌دار کنند؛ امروز این کار را دشمن دارد با شیوه‌های مختلفی می‌کند؛ مردم توجه داشته باشند.

۲۵ تیر ماه ۱۴۰۴

وظیفه یکایک مردم

حفظ اتحاد ملی وظیفه یکایک ماست.

۲۶ تیر ماه ۱۴۰۱

پشتیبانی مردم از دولت

خداوند نقشه دشمن را باطل کرد، این نقشه را خدای متعال باطل کرد؛ مردم را به پشتیبانی نظام وارد میدان کرد. مردم وارد میدان شدند، اما در دست در نقطه مقابل آن جهتی که دشمن محاسبه کرده بود و نقشه کشیده بود.

۱۹ بهمن ماه ۱۴۰۱

فرورت کمک به دولت در شرایط کنونی

شرایط کشور و اهدافی که ما برای خودمان ترسیم کرده‌ایم در جمهوری اسلامی، اقتضا می‌کند همه به قوه مجریه... کمک کنند؛ رهبری کمک کند، مردم کمک کنند، روشنفکرها کمک کنند، نخبگان کمک کنند؛ فاعده‌اش این است.»

۱۹ بهمن ماه ۱۴۰۱

تنازع ممنوع

سر چیزهای جزئی تنازع نباید انجام گیرد. البته اختلاف نظر هست... در این اختلاف نظرها مباحثه خوب است، مناظره خوب است، اما منازعه خوب نیست... دشمنی کردن خوب نیست، دهان را به حرف ناشایست آلودن خوب نیست.

۱۹ بهمن ماه ۱۴۰۱

نقشه دشمن

نقشه دشمن برای ما روشن است، یعنی ما هیچ ابهامی در نقشه دشمن نداریم که چه‌کار می‌خواهد بکند. نقشه دشمن را باید بدانیم، آن را تحلیل کنیم، در مقابلش تدبیر کنیم... نقشه دشمن روشن است.

۱۹ بهمن ماه ۱۴۰۱

هدف دشمن

هدف دشمن به زانو درآوردن انقلاب و نظام جمهوری اسلامی است.

۱۹ بهمن ماه ۱۴۰۱

راهبرد دشمن

راهبرد دشمن، ایجاد اختلاف، ایجاد بی‌اعتمادی مردم به حکومت، بی‌اعتمادی حکومت به مردم، بی‌اعتمادی این به آن، این سازمان به آن سازمان که بی‌هم‌بی‌اعتماد باشند، به‌هم بدبین باشند. وقتی بی‌اعتمادی به‌وجود آمد، امید به آینده هم از بین خواهد رفت.

۲۴ دی ماه ۱۴۰۱

راهبرد دشمن

راهبرد دشمن، ایجاد اختلاف، ایجاد بی‌اعتمادی مردم به حکومت، بی‌اعتمادی حکومت به مردم، بی‌اعتمادی این به آن، این سازمان با آن سازمان که بی‌هم‌بی‌اعتماد باشند، به‌هم بدبین باشند. وقتی بی‌اعتمادی به‌وجود آمد، امید به آینده هم از بین خواهد رفت.

۲۴ دی ماه ۱۴۰۱

وحدت نظر میان مردم

سلایق مختلفی وجود دارد، اختلافات نظر در مسائل گوناگون وجود دارد، اما درباره اسلام، درباره نظام، درباره انقلاب، وحدت نظر بین مردم هست.

۲ مهر ماه ۱۳۹۶

هشدار درباره بازی در زمین دشمن

نگذارید این وحدت نظر از بین برود. به اختلافات کمک نکنیم؛ اختلافات قومی، اختلافات مذهبی، تحریک احساسات یک گروهی علیه یک گروه دیگر، هر کس در زمینه خدشه به اتحاد ملت حرکتی انجام دهد، برای دشمن کار کرده و در زمین دشمن بازی کرده است؛ این را همه توجه داشته باشند.

۲۹ آبان ماه ۱۳۸۹

وظیفه

وقتی می‌بینیم دشمن وحدت را آماج حمله‌های خودش قرار داده، وظیفه‌مان چیست؟ وظیفه این است که این اتحاد را، این وحدت را حفظ کنیم، نگذاریم دشمن در این خواسته پلید خودش پیروز شود.

۱۳ آبان ماه ۱۳۸۸

رفتار انقلابی در شرایط کنونی

انقلابی باید بصیر باشد، باید بینا باشد، باید بسیجدگی‌های شرایط زمانه را درک کند. مسئله این جور ساده نیست که یکی را رد کنیم، یکی را اثبات کنیم، یکی را به‌حق بدانیم، یکی را به‌ناحق بدانیم؛ این شکل ممکن و اگر همین‌جور ادامه پیدا کند، ما را به‌یک جای بسیار بدی خواهد رساند.

۲۴ دی ماه ۱۴۰۱

راهبرد دشمن

راهبرد دشمن، ایجاد اختلاف، ایجاد بی‌اعتمادی مردم به حکومت، بی‌اعتمادی حکومت به مردم، بی‌اعتمادی این به آن، این سازمان به آن سازمان که بی‌هم‌بی‌اعتماد باشند، به‌هم بدبین باشند. وقتی بی‌اعتمادی به‌وجود آمد، امید به آینده هم از بین خواهد رفت.

۱۷ فروردین ماه ۱۳۹۶

دوست و دشمن

بی‌دقتی در مصداق‌ها، گاهی اوقات ضررها و لطمه‌های بزرگی خواهد زد.

موانع اتحاد را بشناسیم

چیزهایی مانع از اتحاد می‌شود. عمده آنها بعضاً کج‌فهمی‌ها و بی‌اطلاعی‌هاست؛ از حال هم خبر نداریم؛ درباره هم توهمات می‌کنیم؛ درباره عقاید هم، درباره تفکرات یکدیگر دچار اشتباه می‌شویم؛ شیعه درباره سنی، سنی درباره شیعه؛ فلان ملت مسلمان درباره آن ملت دیگر درباره همه‌اینها؛ سوء تفاهم‌ها، که دشمنان هم به‌شدت بر این سوء تفاهم‌ها دامن می‌زنند.

۲ شهریور ماه ۱۳۹۶

اعتصام به حبل الله

یکی رقابل کنیم؛ اینجوری تمی‌شود.

۲۴ دی ماه ۱۴۰۱

به رهبرمان افتخار می‌کردیم

جوانترها هم آمده بودند با همان تیپ و قیافه‌های امروزی خود. دختران و پسرانی که می‌گفتند ما تا به امروز به شجاعت، اقتدار و حکیمی رهبرمان در دنیا افتخار می‌کردیم. امروز احساس می‌کنیم ماندن و زندگی کردن شرمسارند. در میان سیل خروشان عزادارانی که خود را از سمت میدان آزادی و خیابان‌های منتهی به آن به میدان انقلاب می‌رساندند صدای هق‌هق‌های پیرمردی به گوش می‌رسد. عکس کوچک رهبر شهید را در دست گرفته و با لو خرج می‌زند و عکس را بوسه‌باران می‌کند و می‌گوید: «یکی به من بگوید چکار کنم؟ این چه بلایی بود که بر سرمان آمد؟ مگر ما میهمان خدا نبودیم؟ مگر رهبرمان میهمان خدا نبود؟ چرا باید اینطور بشود؟» دست‌های چروکیده‌اش را روی سرش می‌گذارد و به سمت میدان انقلاب می‌رود.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

رهبر ما میهمان خدا بود

انگار نه‌انگار شرایط حاکم بر کشور شرایط جنگی است، نه از تهدیدات و گزافه‌گویی‌های دشمن ترسی به دل راه می‌دادند نه از حضور در تجمع عزاداران هراسی دارند. انگار رهبرشان که رفته دیگر از زنده ماندن و زندگی کردن شرمسارند. در میان سیل خروشان عزاداران که خود را از سمت میدان آزادی و خیابان‌های منتهی به آن به میدان انقلاب می‌رساندند صدای هق‌های پیرمردی به گوش می‌رسد. عکس کوچک رهبر شهید را در دست گرفته و با لو خرج می‌زند و عکس را بوسه‌باران می‌کند و می‌گوید: «یکی به من بگوید چکار کنم؟ این چه بلایی بود که بر سرمان آمد؟ مگر ما میهمان خدا نبودیم؟ مگر رهبرمان میهمان خدا نبود؟ چرا باید اینطور بشود؟» دست‌های چروکیده‌اش را روی سرش می‌گذارد و به سمت میدان انقلاب می‌رود.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

کاش خواب باشد

در گوشه دیگری از همین زوج جوانی اشک‌ریزان مسیر میدان انقلاب را در پیش گرفته بودند و می‌گفتند کاش خواب باشد. کاش این سحر کابوس باشد. کاش بروبم میدان انقلاب و باز با آقامان در کنار مردم، رد عزاداری‌ها در خیابان‌های اصلی شهر نمایان شد، درست شبیه چند مسجد در مرکز شهر و سر در مجلس شورای اسلامی که تا پارچه‌ای سیاه و نوای نوحه با مردم عزادار همراه شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پرچم سیاه

این بار مردم منتظر پیام و درخواست رسمی برای عزاداری نماندند، هر کدام به شیوه‌ای به عزاداری برخاستند، مانند آنهایی که در گوشه‌ای از خیابان انقلاب در حوالی میدان انقلاب، سفره دل خود را پهن کردند و خود روضه‌خوان این جا عزا شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پاچه‌هایم آمدیم

در میدان‌های اصلی شهر، مردم بی‌قرار جمع شدند؛ نه با فراخوان رسمی، که با حس مشترکی که از سحر در دل‌ها افتاده بود. کم نبودند خانه‌هایی که روی شبکه خبر ثابت ماندند. تصاویر آرشیوی پخش شد و تواترهای تسلیت روی صفحه آمد، ساکنان خانه با دیدن این تصاویر، خود را برای عزا آماده کردند. خدیجه که همراه همسر و ۲فرزندش در همان لحظات اولیه از محله تهرانسر راه افتاده و خود را به میدان انقلاب رسانده بود، در مورد لحظات اولیه حضورش در جمع عزادارها می‌گوید: «وقتی خبر را شنیدم، با همسرم سریع نماز خوندیم تا راهی خیابون بشیم. پسرم ازم پرسید که چرا همه لباس سیاه پوشیدن؟ نمی‌دونستم چی بگم، فقط بغلش کردم و سریع سوار ماشین شدیم.»

او ادامه می‌دهد: «نمی‌دونم چطور شد اما با همسرم سمت میدون انقلاب رفتیم. هر چی زمان گذشت، جمعیت بیشتر شد و خیابون‌ها بیشتر رنگ عزا گرفتن. بعضی‌ها پرچم سیاه به‌دست داشتن و به سری هم با پرچم ایران اومده بودن. هر کسی به شیوه خودش عزاداری می‌کرد. ما تا حوالی ساعت ۹ بین مردم موندیم و وقتی داشتیم برمی‌گشتیم، دیدم که جمعیت نزدیک دانشگاه تهران هم زیاد هستن و به تعدادشون اضافه می‌شد.»

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

غربت میدان انقلاب

رفقا همدیگر را که می‌دیدند در آغوش می‌گرفتند و گفت‌وگویشان با همان گریه‌های بی‌امان شروع می‌شد. بغض امانشان نمی‌داد. یکی پرچم ایران را به‌دست گرفته و در گوشه خیابان نشسته و آرام می‌گرید. دیگری سر روی شانه‌های فرزند گذاشته و هق‌هق می‌کند. چشم‌ها باورشان نمی‌شد. آنچه گوش‌ها می‌شنوند، به قول یکی از همین مردم عزادار سحرگاه ۲۸هم اسفند میدان انقلاب هم برایمان غریب شد.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

به رهبرمان افتخار می‌کردیم

جوانترها هم آمده بودند با همان تیپ و قیافه‌های امروزی خود. دختران و پسرانی که می‌گفتند ما تا به امروز به شجاعت، اقتدار و حکیمی رهبرمان در دنیا افتخار می‌کردیم. امروز احساس می‌کنیم ماندن و زندگی کردن شرمسارند. در میان سیل خروشان عزاداران که خود را از سمت میدان آزادی و خیابان‌های منتهی به آن به میدان انقلاب می‌رساندند صدای هق‌های پیرمردی به گوش می‌رسد. عکس کوچک رهبر شهید را در دست گرفته و با لو خرج می‌زند و عکس را بوسه‌باران می‌کند و می‌گوید: «یکی به من بگوید چکار کنم؟ این چه بلایی بود که بر سرمان آمد؟ مگر ما میهمان خدا نبودیم؟ مگر رهبرمان میهمان خدا نبود؟ چرا باید اینطور بشود؟» دست‌های چروکیده‌اش را روی سرش می‌گذارد و به سمت میدان انقلاب می‌رود.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

رهبر ما میهمان خدا بود

انگار نه‌انگار شرایط حاکم بر کشور شرایط جنگی است، نه از تهدیدات و گزافه‌گویی‌های دشمن ترسی به دل راه می‌دادند نه از حضور در تجمع عزاداران هراسی دارند. انگار رهبرشان که رفته دیگر از زنده ماندن و زندگی کردن شرمسارند. در میان سیل خروشان عزاداران که خود را از سمت میدان آزادی و خیابان‌های منتهی به آن به میدان انقلاب می‌رساندند صدای هق‌های پیرمردی به گوش می‌رسد. عکس کوچک رهبر شهید را در دست گرفته و با لو خرج می‌زند و عکس را بوسه‌باران می‌کند و می‌گوید: «یکی به من بگوید چکار کنم؟ این چه بلایی بود که بر سرمان آمد؟ مگر ما میهمان خدا نبودیم؟ مگر رهبرمان میهمان خدا نبود؟ چرا باید اینطور بشود؟» دست‌های چروکیده‌اش را روی سرش می‌گذارد و به سمت میدان انقلاب می‌رود.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

کاش خواب باشد

در گوشه دیگری از همین زوج جوانی اشک‌ریزان مسیر میدان انقلاب را در پیش گرفته بودند و می‌گفتند کاش خواب باشد. کاش این سحر کابوس باشد. کاش بروبم میدان انقلاب و باز با آقامان در کنار مردم، رد عزاداری‌ها در خیابان‌های اصلی شهر نمایان شد، درست شبیه چند مسجد در مرکز شهر و سر در مجلس شورای اسلامی که تا پارچه‌ای سیاه و نوای نوحه با مردم عزادار همراه شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پرچم سیاه

این بار مردم منتظر پیام و درخواست رسمی برای عزاداری نماندند، هر کدام به شیوه‌ای به عزاداری برخاستند، مانند آنهایی که در گوشه‌ای از خیابان انقلاب در حوالی میدان انقلاب، سفره دل خود را پهن کردند و خود روضه‌خوان این جا عزا شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پاچه‌هایم آمدیم

در میدان‌های اصلی شهر، مردم بی‌قرار جمع شدند؛ نه با فراخوان رسمی، که با حس مشترکی که از سحر در دل‌ها افتاده بود. کم نبودند خانه‌هایی که روی شبکه خبر ثابت ماندند. تصاویر آرشیوی پخش شد و تواترهای تسلیت روی صفحه آمد، ساکنان خانه با دیدن این تصاویر، خود را برای عزا آماده کردند. خدیجه که همراه همسر و ۲فرزندش در همان لحظات اولیه از محله تهرانسر راه افتاده و خود را به میدان انقلاب رسانده بود، در مورد لحظات اولیه حضورش در جمع عزادارها می‌گوید: «وقتی خبر را شنیدم، با همسرم سریع نماز خوندیم تا راهی خیابون بشیم. پسرم ازم پرسید که چرا همه لباس سیاه پوشیدن؟ نمی‌دونستم چی بگم، فقط بغلش کردم و سریع سوار ماشین شدیم.»

او ادامه می‌دهد: «نمی‌دونم چطور شد اما با همسرم سمت میدون انقلاب رفتیم. هر چی زمان گذشت، جمعیت بیشتر شد و خیابون‌ها بیشتر رنگ عزا گرفتن. بعضی‌ها پرچم سیاه به‌دست داشتن و به سری هم با پرچم ایران اومده بودن. هر کسی به شیوه خودش عزاداری می‌کرد. ما تا حوالی ساعت ۹ بین مردم موندیم و وقتی داشتیم برمی‌گشتیم، دیدم که جمعیت نزدیک دانشگاه تهران هم زیاد هستن و به تعدادشون اضافه می‌شد.»

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

غربت میدان انقلاب

رفقا همدیگر را که می‌دیدند در آغوش می‌گرفتند و گفت‌وگویشان با همان گریه‌های بی‌امان شروع می‌شد. بغض امانشان نمی‌داد. یکی پرچم ایران را به‌دست گرفته و در گوشه خیابان نشسته و آرام می‌گرید. دیگری سر روی شانه‌های فرزند گذاشته و هق‌هق می‌کند. چشم‌ها باورشان نمی‌شد. آنچه گوش‌ها می‌شنوند، به قول یکی از همین مردم عزادار سحرگاه ۲۸هم اسفند میدان انقلاب هم برایمان غریب شد.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

به رهبرمان افتخار می‌کردیم

جوانترها هم آمده بودند با همان تیپ و قیافه‌های امروزی خود. دختران و پسرانی که می‌گفتند ما تا به امروز به شجاعت، اقتدار و حکیمی رهبرمان در دنیا افتخار می‌کردیم. امروز احساس می‌کنیم ماندن و زندگی کردن شرمسارند. در میان سیل خروشان عزاداران که خود را از سمت میدان آزادی و خیابان‌های منتهی به آن به میدان انقلاب می‌رساندند صدای هق‌های پیرمردی به گوش می‌رسد. عکس کوچک رهبر شهید را در دست گرفته و با لو خرج می‌زند و عکس را بوسه‌باران می‌کند و می‌گوید: «یکی به من بگوید چکار کنم؟ این چه بلایی بود که بر سرمان آمد؟ مگر ما میهمان خدا نبودیم؟ مگر رهبرمان میهمان خدا نبود؟ چرا باید اینطور بشود؟» دست‌های چروکیده‌اش را روی سرش می‌گذارد و به سمت میدان انقلاب می‌رود.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

کاش خواب باشد

در گوشه دیگری از همین زوج جوانی اشک‌ریزان مسیر میدان انقلاب را در پیش گرفته بودند و می‌گفتند کاش خواب باشد. کاش این سحر کابوس باشد. کاش بروبم میدان انقلاب و باز با آقامان در کنار مردم، رد عزاداری‌ها در خیابان‌های اصلی شهر نمایان شد، درست شبیه چند مسجد در مرکز شهر و سر در مجلس شورای اسلامی که تا پارچه‌ای سیاه و نوای نوحه با مردم عزادار همراه شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پرچم سیاه

این بار مردم منتظر پیام و درخواست رسمی برای عزاداری نماندند، هر کدام به شیوه‌ای به عزاداری برخاستند، مانند آنهایی که در گوشه‌ای از خیابان انقلاب در حوالی میدان انقلاب، سفره دل خود را پهن کردند و خود روضه‌خوان این جا عزا شدند.

۲۶ دی ماه ۱۴۰۱

پاچه‌هایم آمدیم

در میدان‌های اصلی شهر، مردم بی‌قرار جمع شدند؛ نه با فراخوان رسمی، که با حس مشترکی که از سحر در دل‌ها افتاده بود. کم نبودند خانه‌هایی که روی شبکه خبر ثابت ماندند. تصاویر آرشیوی پخش شد و تواترهای تسلیت روی صفحه آمد، ساکنان خانه با دیدن این تصاویر، خود را برای عزا آماده کردند. خدیجه که همراه همسر و ۲فرزندش در همان لحظات اولیه از محله تهرانسر راه افتاده و خود را به میدان انقلاب رسانده بود، در مورد لحظات اولیه حضورش در جمع عزادارها می‌گوید: «وقتی خبر را شنیدم، با همسرم سریع نماز خوندیم